

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010593
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6714010593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného Y. S., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2017, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 02.06.2017 sp.zn. 2T/120/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Y. S. o d s u d z u j e podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/130/2015 zo dňa 13.10.2015, právoplatným dňa 13.10.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Ostatné výroky o uložení ochranného protialkoholického liečenia a náhrade škody ostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 02.06.2017 sp.zn. 2T/120/2014 bol obžalovaný Y. S. uznaný za vinného, a to v bode 1/ a 2/ zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 3/ rozsudku zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 12.02.2013 v čase okolo 09.50 h v meste Q., okres H., neoprávnene vošiel do obydlia na Ul. N. XXXX/XX, ktorého majiteľom je jeho otec Y. Y. S., nar. XX.XX.XXXX a manželka X. S., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že aj napriek tomu, že si X. S. neželala, aby do bytu vstúpil a vyzvala ho, aby odišiel, vošiel cez neuzamknuté vchodové dvere do bytu, v ktorom sa v tom čase nachádzala X. S., nar. XX.XX.XXXX, N. XXXX/XX, Q., ktorá opakovane žiadala Y. S., aby opustil byt, pričom svojím konaním škodu na majetku nespôsobil,

2/ dňa 01.06.2013 v čase okolo 16.30 h v meste Q., V. XXXX neoprávnene vošiel do obydlia iného, kde vlastníčkou domu X. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., V. XXXX, pričom vošiel do otvorenej

miestnosti pri vchodových dverach rodinného domu tým spôsobom, že aj napriek tomu, že bol v minulosti upozornený na to, že si majiteľka domu a dcéra majiteľky domu X. S., nar. XX.XX.XXXX si neželajú, aby vstupoval na oplotený pozemok rodinného domu, vošiel cez neuzamknutú, avšak zatvorenú vchodovú bráničku na pozemok rodinného domu a následne do otvorenej miestnosti pri vchodových dverach rodinného domu, pričom škodu na majetku nespôsobil.

3/ dňa 14.01.2015 v čase 22.45 hod. v meste Q., okres H. v rodinnom dome na ulici T. s popisným číslom XXXX/XX, úmyselne fyzicky napadol T. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., T. XXXX/XX, ktorý ležal na pohovke v obývacej izbe tak, že po tom, ako vošiel do rodinného domu ho 8-10 krát bezdôvodne udrel drevenou palicou, ktorú držal v ruke pričom údery smerovali na oblasť hlavy a následne z domu ušiel, čím takýmto konaním spôsobil T. Q. podľa znaleckého posudku Y.. T. Z. tržnozmliaždené poranenie nad ľavou očnicou, tržnozmliaždené poranenie v strede čela, tržnozmliaždené poranenie v oblasti lícnej kosti vľavo a tržnozmliaždené poranenie hornej pery úst, následkom čoho nastal psychosomatický šok, kde došlo k ohrozeniu životne dôležitého orgánu - mozgu a zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 8-10 dní, pričom došlo aj k poškodeniu zariadenia obývacej izby, kde spôsobil T. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., T. XXXX/XX, škodu vo výške 45,- Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. OT/130/2015 zo dňa 13.10.2015, právoplatný dňa 13.10.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní šesť rokov a šesť mesiacov. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie. Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. sa ochranné protialkoholické liečenie vykoná ambulantnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej spoločnosti spôsobenú škodu, a to Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35937874 vo výške 217,98 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný Y. S.. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozsudkom prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Podľa jeho názoru napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 1/, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, považuje za nepreskúmateľný vzhľadom k tomu, že súd podľa jeho názoru prihliadal len na dôkazy svedčiace v jeho neprospech, t.j. na čas výpovede X. S. z prípravného konania, v ktorej uviedla, že mu bránila vo vstupe do bytu tým, že sa postavila pred neho a chcela mu zabrániť, aby do bytu vstúpil, ale neprihliadol na jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, počas ktorej uviedla, že mu nebránila vo vstupe do bytu a sedela v obývačke. Okrem toho súd nesprávne vyhodnotil skutkové tvrdenia, vyplývajúce z jej výpovede z prípravného konania, podľa ktorých mal za preukázané, že dôvody, pre ktoré svedkyňa uviedla nesprávnu informáciu privolanej policajnej hliadke pri prvom kontakte spočívali výlučne v tom, že sa ho bála, napriek tomu, že počas výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že mu žiadnym spôsobom nebránila vo vstupe. Súd taktiež neprihliadol z hľadiska posúdenia vierohodnosti výpovede poškodenej ani na závery znaleckého posudku Y.. R. F., z ktorého vyplynulo, že poškodená má zmiešanú poruchu osobnosti s ťažkou depresívnou - úzkostnou poruchou, ktorej stav kolíše, so závislosťou na návykových látkach, konkrétne tramale a rovnako ani na závery znaleckého posudku T. X. J., z ktorého vyplynulo, že u poškodenej môže dochádzať k zamlčovaniu informácií, ktoré považuje za ohrozujúce pre svoju osobu. Taktiež súd prvého stupňa neprihliadol ani na výpoveď jeho otca na hlavnom pojednávaní, ktorú podľa názoru súdu mal zmeniť oproti prípravnému konaniu, pričom neuviedol, v akých skutočnostiach sa mal vo svojej výpovedi odchýliť a nevysporiadal sa ani s tým, že na hlavnom pojednávaní jeho otec uviedol, že súhlas na vstup do bytu od neho mal. Súd absolútne neprihliadol tiež na to, že jeho otec sa v prípravnom konaní nevyjadroval k okolnostiam, či mal alebo nemal jeho súhlas na vstup do bytu a trestné oznámenia na neho podával z dôvodu, že si nevedel s ním rady a nezvládol ho a nie pre trestný čin porušovania domovej slobody.

Obdobne napadol aj rozsudok vo výroku o vine v bode 2/, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine podklad, pretože súd neprihliadol na výpoveď svedkyne X. V. z hlavného pojednávania, ktorá uviedla, že do domu, ktorého bola vlastníčkou, on chodieval, pretože tam mal nevlastných súrodencov a ona mu to nezakazovala. Okrem toho neprihliadol ani na výpoveď X. S. z prípravného konania, ktorá uviedla, že keď so svojím bicyklom, ktorý požičal nevlastnému bratovi, odchádzal z pozemku povedala,

že dobre teda a až následne na neho zavolała políciu. Napokon napadol aj výrok rozsudku o vine v bode 3/, ktorý považoval za nepreskúmateľný vzhľadom k tomu, že súd neprihliadol a nevysporiadal sa s výpoveďou znalca a závermi znaleckého posudku Y. T. Z. v časti, v ktorej znalec pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní okrem mechanizmu vzniku poranenia uvádzaného svedkom - poškodeným pripustil aj ďalšie alternatívy, možnosti vzniku jeho poranenia, zodpovedajúce napríklad tým, že mohli spolu s poškodeným zápasit', ale tiež, že poškodený mohol spadnúť z pohovky a poraniť sa na črepoch, poprípade, tieto zranenia mohli vzniknúť aj iným spôsobom, a to napríklad úderom a potom pádom na ostrý predmet. Napriek tomu, že znalec pripustil viaceré alternatívy vzniku poranenia poškodeného, ktoré nezahŕňali útok, ktorý bol vedený drevenou palicou, súd sa s týmto dôkazom v rámci jeho hodnotenia nevysporiadal a priklonil sa k variante mechanizmu vzniku poranenia poškodeného, ktoré uviedol a ktoré boli v jeho neprospech.

Keďže mal za to, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa, resp. ich kvalita, na základe ktorých bol uznaný vinným zo spáchania skutku v bode 1/,2,/ a 3/ nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a aplikovať v jeho prípade zásadu „in dubio pro reo“.

Na verejnom zasadnutí tak obhajca obžalovaného, ako aj sám obžalovaný, predniesli návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania, navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, poprípade oslobodiť obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo čiastočne dôvodné, avšak len do výroku o treste.

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na Y. S. podaná. Odvolací súd poznamenáva, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného tak zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ako aj zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetné skutky uvedené v napadnutom rozhodnutí sa stali spôsobom, popísaným v rozsudku a že ich spáchal obžalovaný Y. S.. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka oboch zločinov, ako aj ich podstatné znaky, a preto v tomto smere vznesené odvolacie námietky obžalovaného sú neopodstatnené. Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku potrebným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaného Y. S. uznal vinným jednak zo zločinu porušovania domovej slobody v bode 1/ a 2/ a v bode 3/ zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku totiž súd prvého stupňa rozanalyzoval dôkaznú situáciu a uviedol aj úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu.

K dôvodom odvolania obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Ak obžalovaný namietal to, že súd prvého stupňa rozhodnutie, ktorým ho uznal za vinného nedostatočne odôvodnil, resp., že sa nevyrovnal s jeho obhajobou a neprihliadol na výpovede jeho rodinných príslušníkov, uskutočnených na hlavnom pojednávaní, odvolací súd zdôrazňuje, že opak týchto tvrdení je pravdou. Práve naopak. Súd prvého stupňa dôsledne, uplatňujúc zásadu kontradiktórnosti relevantným spôsobom reagoval na tieto nezrovnalosti podrobným výsluchom svedkov Y. Y. S., X. S. a X. V., zisťoval dôvody ich zmenených výpovedí, oproti výpovediam z prípravného konania a súčasne ich vyzýval aj na to, aby súdu vysvetlili racionálne dôvody týchto zmien, čo podľa názoru tak súdu prvostupňového, ako aj súdu odvolacieho, tieto svedkovia neurobili.

Absolútne potom nemožno akceptovať tvrdenie obhajoby, že súd tieto skutočnosti nevzal v úvahu v dôvodoch rozhodnutia, poprípade, že prihliadal len na tie skutočnosti, ktoré vyzneli v neprospech obžalovaného. Výpovede svedkov - rodinných príslušníkov z prípravného konania sa totiž aj odvolaciemu súdu javili presvedčivé, logicky na seba nadväzujúce, po ktorých pochybnosti nevznikli. Ak vyššie uvedení svedkovia výpovede na hlavnom pojednávaní zmenili, podľa názoru odvolacieho súdu tak urobili účelovo so snahou pomôcť obžalovanému, čo akceptovať nemožno.

Aj výpovede ďalšieho svedka, týkajúca sa bodu 3/ napadnutého rozsudku, a to T. Q., či už z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania, sa javí byť presvedčivá, lebo popisovala dej tak, ako k nemu v skutočnosti aj došlo. Do tejto výpovede zapadli aj závery znaleckého posudku Y. T. Z. o možnosti vzniku zranení poškodeného a ak uvedený znalec pripustil aj iné možné spôsoby zranenia, tieto v konečnom dôsledku nespochybnili tvrdenia poškodeného, že bol dreveným predmetom napadnutý obžalovaným a všetky zranenia popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku pod bodom 3/ mu spôsobil výlučne obžalovaný.

V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že znalec ktorý podal znalecký posudok o vzniku a možnom spôsobe zranenia poškodeného, svedkom udalosti nebol, a tak objektívne nemôže v znaleckom posudku nebrať v úvahu aj iné možnosti, ak objektívne takéto možnosti v úvahu prichádzajú. Ak obžalovaný v dôvodoch odvolania tiež poukázal na zdravotný stav svedkyne X. S., odvolací súd pripomína, že s týmto sa súd prvého stupňa oboznámil, o čom svedčí prečítanie znaleckých posudkov Y. R. F. a T. X. J., z obsahu ktorých jednoznačne nevyplývalo, že by uvedená svedkyňa vo výpovediach z prípravného konania konfabulovala, poprípade uvádzala také skutočnosti, ktoré by jej výpoveď sponchybňovali.

Na základe skutočností a na základe dôkazov, ktoré boli súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prebraté, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný Y. S. v bode 1/ a 2/ napadnutého rozsudku neoprávnene vnikol do obydlija svojich rodinných príslušníkov a neoprávnene tam zotrval, čím spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe a v bode 3/ v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví inému, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo a tým spáchal v bode 1/ a 2/ zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 3/ zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Keďže odvolanie obžalovaného smerovalo aj do výroku o treste, odvolací súd sa touto skutočnosťou zaoberal a k týmto skutočnostiam uvádza nasledovné:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h) Tr. zák., prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. n) Tr. zák., prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal trestný čin ako člen skupiny osôb počas premiestňovania sa na miesto konania verejného podujatia alebo z miesta konania verejného podujatia.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatela neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu

uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 46 Tr. zák., trest odňatia slobody možno uložiť ako trest na určitú dobu, najviac na dvadsaťpäť rokov alebo ako trest odňatia slobody na doživotie.

Zo spisového materiálu možno zistiť, že u obžalovaného neexistuje žiadna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák., avšak súd prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. n) Tr. zák. že už bol za trestný čin odsúdený a v jeho prípade by prichádzal pri ukladaní trestu v úvahu postup v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., teda zvýšenie dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., avšak vzhľadom k tomu, že uvedený zločin spáchal obžalovaný v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd túto skutočnosť akceptoval a postupom podľa § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. trest, ktorý uložil súd prvého stupňa mu znížil na trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov. Okrem toho odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade ide o trest súhrnný za súčasného zrušenia výroku o treste, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/130/2015 zo dňa 13.10.2015, právoplatným dňa 13.10.2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Taktiež v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. súd musel obžalovanému uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, a to vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/130/2015 zo dňa 13.10.2015.

Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu splní tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a je potrebný na to, aby obžalovaný v budúcnosti viedol riadny život, nedopúšťal sa protispoločenskej činnosti.

Ostatné výroky o uložení ochranného protialkoholického liečenia a náhrade škody, ktoré mu boli uložené súdom prvého stupňa, týmto rozhodnutím ostali nedotknuté.

Keďže odvolanie obžalovaného bolo dôvodné len čiastočne, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.